

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1906. Március 15.

Csütörtök.

XXV. évfolyam. 21. szám.

Főlelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jánosó Mózes.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap "szelleme" részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jánosó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábos petitsorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos és árverési hirdetmények külön díjtétel szerint.
Nyílt ér sora 30 fillér.
A hirdetmények s nyílt erek díja előre fizetendő.

Március tizenötödikén.

Szép Március Idusa, magyar nemzetünknek örökké fénylő, büszke napja, újra eljöttel hozzánk, mint 1848. óta már oly sokszor.

Eljöttél, itt vagy közöttünk s mi, mint születésed percétől kezdve mindig, rajongó honszeremmel ölelünk kebleinkre s esőkajainkba fűrésztünk, most is s tán inkább, mint ötvennyolc év óta bármikor!

Mikor életre hívott az örök Alkotó esküjével ihlett magyar nemzeti Géniusz s Te századok sötétségéből egyszerre szét hintetted áldó sugaraiddal „Árpád nemzetének ezeréves földjére, e honfivérrel öntözött, megszentelt rögökre, a Szabadság, Egyenlőség és Testvériség örök világosságát és termékenyítő melegségét: e drága hon minden hű fia örömkönnyekeket sirt s térdre borulva adott hálát Annak, a ki Messiásként elküldött Téged nekünk, szegény magyaroknak.

Óh, Március Idusa, szép volt a Te születésed, oly szép, oly rendkívüli, oly magasztos, hogy az egész világ bámulva tekintett Tereád s reánk, szegény magyarokra.

Irigyelték s irigyelnek ma is tőlünk, mert tisztán, szeplőtelenül jöttél ide, vér nélkül, s mert a Magyarok Istene ajándékozott nekünk.

Azóta születésed napján mindig ünnepi

ruhába öltözünk, lelkünket, szívünket a Te bármás szent igéd uralja, legyünk bár kicsinyek, avagy nagyok, urak, vagy szolgák, gazdagok, vagy szegények.

A Te tavaszi pmpádra nyári érlelő nap költözik be mindannyiunk belső világába s amit oly sokan irigyelnek tőlünk, életre kelnek Általad bennünk a természet legékeesebb rózsaí: a szabadság, egyenlőség és testvériség!

S mert Te Örök vagy, Március Idusa, jöhet bár a legzordabb tél fagya, a legádázabb vihar pusztító ereje: a Te virágaidat többé le nem törheti végképen, „a mig magyar él e földön s e hazának csak egy romlatlan gyermeke létszen!”

Áldott légy Március Idusa, örökre áldott, mindig üdvözölve légy!

A válság.

Tisza István gróf a helyzetről.

Tisza István gróf nyílt levelet intézett Budapest székfőváros IV. kerületének választópolgáraihoz.

A nyílt levél az utóbbi napok legérdekesebb politikai események egyike, széleskörű politikai tárgyalásokba bocsátkozik és élénk illusztrációkat ad sok eddig nem tárgyalt eseményhez. A szabadelvű párt állása is körvonalozva van a beszédben, melynek befejezése a következő:

Ma még az eddig ütött sebek könnyen orvosolhatók; ma még visszaszerezhető mindaz, a mi vesztélyben forog. Álljon a nemzet sziklaszilárdan a

törvényálláspontján: ebben is, mint a becsületesebb béke megtalálásban maradjon hu Deák Ferenc hagyományaihoz. Az ő nyomdokait követve, mentse meg az ő művét, a mig nem késő.

Ezzel a kéréssel, ezzel a tanácsal fejezem be önéleltemhez intézett bucsú soraimat.

Mint a kiegyezés rendíthetetlen hive a nemzet és király bizalomteljes benső összhangjára alapított építő nemzeti munka számára kértem volt mandátumokat.

Önök megtisztelték bizalmukkal, de a választás országos eredménye megfosztotta az alkotó munka lehetőségét, s eltaszította a Deák-politika biztos résztvevőitől a nemzetet.

Ma egy kínos év keserves tapasztalatai ki kell hogy illezzék a gyógyítsák, Deák tradícióihoz való visszatérésre kell hogy indítsák a nemzetet.

Azoknak is kik ma már láthatják, hová juttatták a nemzetet, hazánk sorsának e válságos fordulópontján csak hazaszeretetre kell hallgatniok s az alkotmányos rend helyreállításában kell közreműködniök.

E kettős nagy célnak: a törvénytelenység elleni szívós törvényes ellentállásnak s a kiegyezési politikához való teljes visszatérésnek alá kell rendelni minden egyebet. Ebben kell pártkülönbség nélkül egyesülnie mindenkinek. Aggódo szívem egész melegevel ezt kötöm az önök lelkére, midőn még egyszer ismétlem bizalmukért hálás köszönetemet; ezt fogom tántoríthatatlan hűséggel szolgálni a reánk szakadt szomorú időkben; ezen úgy szolgálatában való összeforradás fogja fentartani köztünk a lelki kapcsolatot.

Bánffy nyilatkozata.

Budapest, március 10. Kolozsvárról jelentik, hogy bár Bánffy Dező a Magyar Hirlap tudósítja előtt nyilatkozott és a következőket mondta:

Nincs még itt az ideje annak, hogy ő, akár

TÁRGA.

A bálrendező keservei.

Vig monolog.

Zabolán, febr. 25-én tartott műsoros táncestély alkalmára

írta: Bartha Károly.

Hej! Koma! No, ne bámulj, mint a birka!
Hamar egy székot alám!
Csak nem ülök a fejemre talán?! ...
Oda vagyok! Két hete szüntelen ...
Hasznát csak a két lábamnak veszem.
Feljártam meghíva az egész Zabolát;
Kőrös, Papóc, Zágón, Kovászna és Pávát.
De az az a híres kovásznai muszkák:
„Városról falura őket hogy is hívják!”
Hogy ha még biztatot, lett volna háború!
Annyit mondta Togó, s lett az arcuk ború.
Voltam kinn Komandón, Gyulafalván, Musán;
Voltam Páké, Telek, Barátos, Czofalván.
Utközben benéztem Tamásfalvára s ott,
Éppen méhészeti tanfolyam tartott.
Itt szép előadást tartott Béres János.
Hogy csak költősségy van, de nincs disznó káros!
Meghívtam e bálra, de ő így nyivogott:

„Nem bálazunk, hanem disznótort tartunk most!”
B utaztam aztán a kies „Szentföld”-et,
A kartam csinálni jegyből jövedelmet!
De most Petőfalván nem vehetnek! Ámbár ...
Még nem kong az ürtől egészen a hámbár!
Imecsfalván pedig így kiáltott reám Bors:
„No Károly barátom! a lábad elég gyors?”
Gelenczére aztán be sem mertem menni,
Féltem, hogy hátamon gusa talál lenni!
A kedves Haralyban azt mondták, elmehet!
Csak kevés híjja, hogy nem ettem vert-tejet!
Innen gyalogszerrel jöttem Zabolára,
Csekme Ádámot is meghívtam a bálra.
Azért van pofámo ez a nagy daganat:
Hálából kihuzta három ép fogamat!
Aztán megkínáltam jeggyel a jó Bodót:
Ja, tudod Károlykám, nálan a pénz bodócs!
Khellnél a pénz nem kell No, de Zakariás,
Markomba kikérte egy régi máriást!
E közben a postán — elhitetik bizvást, —
Kaptam bizony egy pár bájos szempillantást.
Most horogra került a nagy bíró Kónya,
„Nem kell jegy! Takarodj! Vigyen el a fránya!”
Így bódult rám tüstént a falunak esze,
No, de ingyen jegyem nem volt neki, persze!
A falu pennája, a kopasz Gyuri Both;
Penzadás dolgában bizony egy kiesit bot!
Szellemlileg pártol minden üdvös dolgot;
Azért hagyta el az okos haj popfot!

Végű reménységem vala az intéző,
Gondolám, ő lesz a jó felülfizető!
De pénz helyett mindjárt ajtót mutogatott,
Azután meg csinált ilyen mozdulatot;
S a mint észak és dél érintkezésbe jött:
Repültem a léposón! Nyakam is majd kitört!
Majd a bál végével a felülfizetést
A pénztárnok urnak által adom tüstént!

Nyomattam háromszázöt meghívót,
Hozattam két zongora hangolt.
Programot kellett semmiből teremteni,
Műkedvelőket kinnal összeszedni!
Grófné méltóságát védőknék meggyerni,
A képviselőket disznóknék tenni.
Padlót fényesíttetni, reklámot üttetni,
Páváról a zongorát ide cipeltetni;
Szolgabírónál a bált bejelenteni,
Nők előtt magam bókka kedveltetni.
Atyust puhítani, mamáknak tetszelegni,
Az ifjúságot táncra édesgetni,
S a gunyolódókat megvetni; meg mi?

Husz vizitet csaptam egy délelőtt,
Elcsiptem az utcán járó kelőt.
És vagy negyven látogatás alatt:
Törtem meggyen uj-bókka magamat!
„Kézét csókolom, vagyok kész szolgája!”
Lesz, ugy-e Nagysád szerencsének a bálra?!”

pártja, egyöntetű színt valljanak a követendő irányra nézve és ezért elítéli azokat, kik szegedi levelére támaszkodva tökélet akarnak követelni ellene és a 67-es alap megdöntésére törekzenek.

Egyebekben most nem nyilatkozik, nehogy félreértésre okot szolgáltatson, de ha ideje elkövetkezik, mindent meg fog tenni, hogy az intranzigens elemektől félrevezetett közvéleményt megnyugtassa és a ókés kibontakozást megtalálja.

A Magyar Védő Egyesület kézdívasárhelyi fiókja.

A mire évek óta ohajta vágyunk: végre megtörtént az első komoly lépés a Magyar Védő Egyesület Kézdívasárhelyi fiókjának megalakítására.

Öröm volt látni azt a néhány száz lelkes honpolgárt, akik március 11-én d. u. a tornaesernőkhöz összejöttek, hogy megalapítsák a magyar ipar védő egyesületet.

A lelkes hangulatban lefolyt értekezletet Dr. Török Andor polgármester néhány hazafias buzdító szóval megnyitván, indítványára az értekezlet egyhangúlag megválasztotta ideiglenes elnöké Fejér Károly ny. táblalabirót, a kaszinó érdemes elnökét, ideiglenes jegyzővé Dr. Diénes Jenő ügyvédjelöltet.

Fejér Károly röviden, de talpraesett, hazafias beszéddel köszönte meg a feléje irányult bizalmat s ígérte, hogy igyekezni fog minden erejével az ügyet diadalra vezetni. Majd fölkérte Intze István mérnököt, hogy tegye meg előterjesztését az iparvédelem szervezése tárgyában.

Intze István nagy szabású, gyönyörű munkálattal felelt meg a felhívásnak. Nagy tájékozottsággal, kiváló tudással, meggyőző érveléssel mutatott rá azon okokra, melyek szükségessé teszik a magyar ipari védő egyesület létesítését. A közönség folytonos helyeslésekkel kísérte a szép előadást s annak hatása alatt, azonnal ki is mondta a főkegyesület szervezését. Dr. Török Andor javaslatára egy ötven tagú végrehajtó-bizottságot szervezett a közgyűlés, a társadalom minden osztályainak képviselőiből, mely a Nagy Károly indítványára a Székely Társasággal együtt vezeti tovább a szervezés nagy munkáját.

Lelkes fogadtatásra talált Fejér Antalnak, a kereskedők ágis elnökének azon kijelentése, hogy ők, a kereskedők egész lélekkel rajta lesznek, hogy csak magyar iparicikket áruljanak, a mi csak kapható hazánkban, ugyisintén Kovács Kálmán azon in-

ditványát is általános helyesléssel fogadták, hogy a sajtó is vonassék be az ipar támogatásába oly formán, hogy az oly lapról, mely idegen árucikkek reklám hirdetésait közli, vonja meg a közönség az anyagi támogatást, vagyis ne fizessen elő az ilyen lapokra.

Kisérje siker a szervező-bizottság munkáját!

Leányok hangversenye.

Óriási szélvihar, sűrű havazás, dermesztő hideg voltak kísérőim utamban *Sepsiszentgyörgyre*, hova az állami tanítónőképző kedves ifjúsága által a *Tudósbetegek József főherceg Szanatóriuma* javára rendezett estélynek e lapokban is többször ismertett, sokat ígéri gazdag műsora vonzott le szombaton estére. Ez a vihar estefelé megismétlődött s valószínű, hogy e miatt sokan visszaradiáltak a megjelenéstől. De akik elmaradtak, valamennyien megbánhatják, mert rendkívül kedves művelvezettől, szívet, lelket melengető, szemeket kápráztató gyönyörűségtől fosztották meg magukat.

Künn: zord tél, bórához hasonló Nemere; benn: káprázatos tavaszi kép: bájos ifjú leánysereg, ragyogó napsugár, dalos paszirták, elbájoló virágok, szépség, májusi kék ég, üdőség, elevenesség, költészet, vig műzene, pompás tánc s a magyar szó büvös-bájos zengése. Így, ez a kép rajzolódott mindannyiunk lelkébe, akik elég szerencsések voltunk ez estélyt végig élvezni.

A városház díszes nagyterme rég nem látott ekkora intelligenciát; már napokkal előbb minden ülőhelyet lefoglalt a közönség.

Pont 8 órakor gördült föl a függőy. Minden szem arra a szép látványra irányult, melyet mintegy 70-80 fehérruhás szép leánygyermek csinos, festői csoportozata nyújtott. Amikor aztán ez a kedves kórus, az 6 művészi, mesteri vezetője: Gál Mariska jeladására hozzáfogott Schumann gyönyörű dalához: a szívekbe valami édes meleg érzés lopódzott be, a minőt csak akkor éreznünk, midőn ifjú leányok bájos danája zeng füleinkbe. A világ legszebb zenéje: ifjú leányok éneke. Ezt bizonyította be a sepsiszentgyörgyi képző kedves leányserege is, zajos tapsvihart, lelkes éljenést aratva.

Kéler Béla *Rákóczi-nyitánya* hozta mozgásba a zongora hurjain a közönség lelkének érzelmeit, Székely Erzs IV-ed éves növendék előadásában, mely gondos, szabatos, finoman árnyalt, s tegyük hozzá:

művészi volt. Szép piánói sok gyönyörűséget szereztek a zenekedvelőknek. Harmadik pontul Benke Juliska IV ed éves növendék szavalása következett. Váradinak *„Magyar dal”* című költeményét adta elő, bensőség teljesen, mély érzéssel, fokozódó lelkesedéssel és igazi hatással. Méltó volt a közönség felhuzugó élményeire s tapsaira teljesen. Rudnyánszky Gyula I felvonásos színműve, *„Álom az erdőben”* került ezután színre; a főszerepet (Teréz árva) Makkai Erzs IV-ed éves növendék játszta. Ugy ő, mint a többi szereplő: Székely Erzs (Emma), David Anna (angyal), Jancsó Margit (Zöldike), Rujcs Mariska (Harmat), Magyar Hajnalka (Virág), Jobbágy Irén (Lomb), Osváth Róza (Szellő) egész otthonosan mozogtak a színpadon s szerepeiket igen ügyesen emelték érvényre; fokozta a hatást a sok szép és izlésesen összeállított jelmeztáru s a bájos tündértánc, melyet kiváló eleganciával és könyedséggel adtak elő a tündérek. A tündértáncot Holkó Fini III-ad éves növendék kísérte zongorán igen ügyesen, szabatosan.

Gyönyörű hegedűszólvó következett ezután; Salamon Irén IV-ed éves növendéktől, Gödri Anna IV ed éves növ. díszkróna finom zongora kísérte mellett: Hubaynak *„Pusztai hangok”* című ősmagyar zama'u dalait, műkedvelő magasan felülmúló, mondhatjuk művészi sikerrel, a minek nyomában járt természetesen az a zajos tetszés, és elismerés, mely csak akkor szűnt meg, mikor Salamon Irén újból kiállt a színpadra s még egy pár kedves dalt eljátszott.

Zajos hatást értek el Keresztes Emma és Balogh Szerena Benedek Eleknek *„Falun”* című, humoros dialógjával. Keresztes Emma a fővárosi ideges asszony, Balogh Szerena az eredeti székely dialektusban beszélő falusi menyecskét oly kitűnően találóan alakították, hogy gyakorlott színészeknek is dicséretére vált volna. Volt is részük bőven a tapsból, az elismerésből.

Kitűnő szavalónak mutatta be magát Ferenczy Lenke III-ad éves növendék, aki Sörös Bélának *„Kossuth-nóta”* című hazafias költeményét fokról-fokra emelkedő hatással adta elő. A közönség lelkében viharzó hazafias érzéseket melengette, lelkesítette a hatásos költemény; egyes szakaszainak refrénjét a *„Kossuth Lajos azt izente”* két első szakaszának 1-1 sora képezte. Bár az idő már 11 felé járt, a közönség még is türelemmel s feszült érdeklődéssel tekintett az utolsó szám elé s a várakozásában nem is csalódott. Olyan, széplátványosságban volt részünk, mely szívet-lelket és szemet egyaránt

„Kisasszony! lesz disze a mulatságnak!”
„Madám! ha nem jön! — Vége a világnak!”
„Ngyásd! Ne fosszon meg az élvezettől,
Hogy egy valcert lejtünk eszeveszettül!”
„Oh! Asszonyom! Szóljon lágyabb szívűn,
Magát e báltól megfosztani: bűn!”
„Bájos angyalom! hogyha kedved nem jó . . .
A mai estélyen ki lesz bálkirálynő!”
„Nagyaságos asszonyom! No az mégsem járja,
Hogy ne legyen ottan mindnyájunk bálványa!”
„Kedves kis Pipiském! No így már egész más,
Hisz magácska nélkül mit sem ér a csárdás”
„Csekme tanító ur! Nagyon szerény bál
Lesz csak, hová luxus nem is dukál!
Leszen uszály, ékszer, dehogyan lesz itt;
Ki mit hoz kőtenyében, azt eszik!”
„Tisztelt Barabás ur! Csak lesz szerencsénk! ?
Mondhatom, briliáns leend az esténk!
A legsplendidebb lesz a társaság!
A nagyaságos asszonyt elhozhatja hát!”

Igy esalogattam lépre a osziet,
Azóta már magamnak sem hiszek.
Könnyebb kikerülni Kharibdiszt, Soillát,
Mint szeszélyteket Juezik! Irmák! Ilkák!
„Ha Feketéné asszonyt meghívám,
Elmennék kedves uram, szolt, el ám.
Csak az a Fehérné, az ott ne vón!
Tudja: affektál szegény irtóztatón!”
Ha Fehérné hívom meg, erre majd: . . .
Hjal Kedves uram! (Ekként sohajt! :)
„Mi elmennek ám! De szörnyű fád ránk!
Ha ott talál lenni az a pikánt,
Csipős nyelvű hosszú Mici kisasszony!”
Na, aztán az ember így hívogasson!

Jaj Istenem! ezek a szereplők
Egy kis szerepre alig nyerhetők!
Csak egy van, egyetlen műkedvelő,
Ki ha kell, ha nem kell, mindig eljő,
Ufatni e díszes publikumot,
Mond csak unalmas monologot!
Nem is akad Orbaiban ma már
Hozzá hasonló vén számár!
Frakja sincsen! No hiszen az igaz!
Nadrágnak kellett a fiainak.
Mert ki négy gyermek nevetlen apja . . .
Jobb ha houn ül, nem jön a nyakunkra!
Mégis van kettő hozzá hasonló,
Kik lógnak, isznak, mikép a viziló!
Egyik ép a zabolai jegyző,
Ki csak szellemileg műkedvelő.
Máskik meg a zabolai bíró,
Ki bor mellett olyan, mint az író;
Pezsgő mellett vaj lesz és kenyérre kenve:
Jó lehet, de azért egye meg a . . . ne!
S ellágyul, mint tokányban a hagyma,
Amint a fligerhorn fuvást abbahagyja.

Az előbb elhangzott férfi kvartett
Halló érzékünkre oly hatást tett:
Mint ha vón' műhelyben vasreszelő!
Fogfájást mulaszt és időz elő!
És a siketnémák exvezére,
Szegény dobhártyánk biztos vesztére:
Oly kedves gizeket énekele,
Mint a veréből lett fülemile!
Vácon — hiszem — gyönyörrel hallgatták:
A zenéhez értő siketnémák!
S hát még az ily hosszú felolvasás,
A jó hangulatnak biztos sirt ás,

S ezek koronája egy szavaltat,
Mely mintha kint pad vón', rabot vallat!
Csak az vigasztal, hogy e bájos nők
Mint fülemile énekelnek ők!
Műsorunk egész megfűszerezik,
Mitől bus szívünk felmelegedik!
Hát még a remek zongora-kíséret,
Mitől minden szív ujra éled,
Fölragad az égbe, fel a mennybe!
De én itt maradok a terembe . . .
Mert hasztalan! Itt a feleségem!
Mennybe menni így már nincsen kedvem;
Mert menny helyett otthon a pokol,
Ily kirándulás után biztosan honol.

Jaj! Jaj! Jaj!
Nincsen azért baj! . . . Mert . . .
Igy jött létre ez a mai kedves estély.
Jelszavunk legyen most csak a függetlenség!
Mert független lenni ki nem akar itten?
Nincsen egyetlen egy, én azt szentül hiszem!
Hogy ne dirigáljon ám nekünk az asszony!
S reánk kaosingasson minden szép kisasszony!
Ki-ki tetszés szerint reggelig mulasson,
Hozzá még az asszony jókedvet mutasson.
Álljon fel az a férj, ki ezt nem akarja,
Aki pedig fennáll, a fülét vakarja!
Ott van Barabás ur s Földes tisztelőtes,
Amott Omach titkár s Bodó postamester.
Itt Balogh tanító, ott a bíró, Kónya:
Beleegyezésül a fülét vakarja!
Valamennyi férfi, bármiféle fokon,
Pap, tanító, jegyző, földbirtokos folyton
Ül, vagy vakarózik. Nézzék kedves Nagyság!
Nincs itten mameluk! Sőt mindenik szem, száj

gyönyörködtetett, s melyre elmondhatni, hogy „Finis coronat opus!” Poldininek „Vadrózsa” című bájos, behízelgő zenéjű kis tündérvjátéka, egy kis opera volt ez, mely úgy egyes részleteiben, mint egészében maradandó hatást gyakorolt a nézők mindenikére. A színpad egy gyönyörű rózsás kerté volt varázsolva; középen magaslaton *Vadrózsa királyné* (Keresztes Emma) gyönyörű jelmezben, körülötte *udvarhölgyei* (Áron Mariska, Garami Jolán, Nagy Mariska, Welzer Ottilia IV., Borcsa Sári, Grege Ilonka, Haluskay Margit, Hotkó Fini, Metz Dóra, Szabó Erzsé III., Nagy Irén, Péter Lenke, Vajna Erzsike II., Ince Rózsika, Molnár Mariska I. éves növendékek) szép illúzió kék és sárga színű eszinosan díszített ruhákban, arannyal áttört fehér, kék és rózsaszín tarlatán fátyalial fejükön. A holdvilág ragyogó fényével bevilágított szép kép néma esendjét előbb egy Bugoly (Vajna Erzsike) hubogása, lágyzenéjű rövid dala, majd a Csalogány (Gödri Anna) búbajos dalai törték meg; mire a Herceg (Salamon Irén) *s vadászai* (Gödri Anna, Szabó Anna IV., Lukács Irén, Silveszter Erzsé III., — Jobbágy Irén, Máthé Irén, Osváth Rózsika, Tolnay Erzsike II., Benedek Irén, Kolumbán Juliska, Nagy Mariska, Nagy Klára, Nagy Lenke, Simon Emma, Szilágyi Erzsike) díszkrét öltözetekben, jelentek meg, hogy tanúi legyenek a Herceg Vadrózsa királynét meghódítani akaró kalandjának. Ez a szép, festői csoportozat egészen lebilincselte a nézőket s ez az érdeklődés csak fokozódott, amint a Herceg (Salamon Irén) dalolni kezdett, majd (Barabás Erzsé, Megyaszai Piroska és Kötöcs Anna) keltettek élénk derűtséget esinos játékokkal, dalaikkal és táncukkal. A szép tündérvjáték a Herceg és Vadrózsa királyné nászával s az udvarhölgyek és vadászok hódolatával és táncal végződött, olyan zajos tapsot és elismerést nyerve, a milyenre kész művészek is büszkék lehetnek. Szóval az egész műsor óriási sikert, nagy hatást aratott s ebben oroszláorésze van az intézet egész tanári karának, de különösen Pálmay Lenke igazgatónak, Gál Ilonka főrendezőnek és Gál Mariska zenetanárnak, aki az ének és zenei részeket betanította, valamint Kardhordó László tanárnak, akik éjtel nappi tettek, hogy a hangverseny méltó legyen az intézet jó híréhez. Mag kell jegyeznünk azt is, hogy a „Vadrózsát” zongorán kiváló precizitással Székely Erzsé és Boeckor Erzsé (IV. évesek) kísérték s nekik is bő részük van a Vadrózsa szép sikerében.

A hangverseny anyagilag is igen szépen, több, mint 700 koronát jövedelmezett. De ennél értékesőbb

az az erkölcsi siker, hogy Sepsiszentgyörgy intelligens közönsége csaknem teljes számban s vele a vidék intelligenciájából is igen sokan jöttek el a sokáig emlékeztetés estélyre. Köszönet az ügy nevében a nemes rokonszenvért; a derék tanártestületnek és ifjuságnak pedig őszinte elismerés legyen jutalmuk a szenvedők érdekében oly sok ambícióval végzett lelkes tevékenységért.

NAPI HIREK.

— **Személyi hír.** Elischer József, kir. tanácsos, tankerületi főigazgató f. hó 11-én Kézdivásárhelyre érkezett s a minoriták vendégszerető hajlékában szállt meg. Azóta szakadatlan tevékenységgel látogatja a főgimnáziumot s pénteken utazik el városunkból.

— **Kitüntetések.** A király Jekel Frigyes brassói alispánnak a kir. tanácsosi címet, Hie mesch Ferenc brassói polgármesternek a Ferenc József-érdm lovagkeresztjét adományozta.

— **Március 15-ikét Kézdivásárhelyen** az idén is megünnepelik, a szokott fényvel és hazafias lelkesedéssel. Itt közöljük az ünnepélyek műsorait. A Kaszinó állandó rend. bizottsága által este 7 órakor a Vigadóban rendezendő ünnepély műsora. 1. Nyitány. Bodor Lajika zenekartól. 2. Elnöki megnyitó Szabó Jenőtől. 3. Himnusz, énekl. a közönség. 4. Talpra magyar! szavalja Biró Lajos főgimn. tanár. 5. Ünnepi beszéd. mond Dr. Ráth Endre, volt képviselő. 6. Nagymajthányi síkon... énekl. a ref. dalkör. 7. Szaval: Turóci Vilma k. a. 8. Elnöki zárószó. 9. Szózat, énekl. a közönség. A függetlenségi kör d. u. 4 órakor a Vigadóban tartandó ünnepélyének műsora: 1. A tűzoltó-zenekar nyitánya. 2. Elnöki megnyitó Fejér Károly táblabírótól. 3. Talpra magyar! szavalja Tankó Sándor. 4. Ünnepi beszéd Dr. Ráth Endrétől. 5. Szaval Lázár Melánia k. a. 6. Kuruc nóták, Bodor Lajika zenekartól. 7. Alkali költeményt szaval Cirmay Zoltán ref. pap. 8. Bezáró beszédet tart Gáspár István tanár. 9. Kossuth-nóta és Rákóczi-induló, a tűzoltó-zenekartól. A Kézdivásárhelyi áll. polg. fiú- és leány iskola által d. e. 9 órakor az áll. elemi isk. tornacsarnokában tartandó ünnepély műsora: 1. Himnusz. Énekl. mindkét iskola tanuló ifjusága. 2. Ünnepi megnyitó beszéd, tartja Balázs Márton igazgató. 3. Szabadság ünnepén, írta Illyés Bálint, szavalja: Nagy Tivadar II. oszt. 4. Felolvasást tart: Benőik Géza tanár. 5. Kossuth-nóta. Lányi Ernőtől, énekl. a polg. leány isk. énekkara. 6. Márc. 15-én írta: Ábrányi Emil, szavalja: Opra Irén III. oszt. 7. Nemzeti zászló. Énekl. a polg. fiú, isk. énekkara. 8. Él a magyar! írta: Ábrányi Emil Szavalja: Barcsa Maris IV. oszt. tanuló. 9. Marsellaisz. Énekl. a polg. l. isk. énekkara. 10. Nemzeti dal. Szavalja, Benke Ferenc IV. oszt. 11. Honfi dal. Énekl. a p. fiú isk. dalkara. Ezenkívül ünnepélyeket tartanak az áll. el. fiú- és leányiskolában d. e. 8 órakor, a főgimnáziumban d. e. 11 órakor. A Kereskedő Ifjak Társulata márc. 17-én este 8 órakor rendezi az ünnepélyt a következő műsorral: 1. Megnyitás. 2. Nyitány a zenekartól. 3. Szaval Kovács Bernardin tanár. 4. Ünnepi beszéd Szabó Jenőtől. 5. Felolvasás Vargha Vilmostól. 6. Szaval: Tankó Sándor. — Az állami elemi iskolában d. e. 8 órakor tartják az ünnepélyt a következő műsorral: 1. Himnusz énekelik a tanulók. 2. Szavalat Szűcs Anna V. o. tanuló. 3. Ünnepi beszéd M. Székely János igazgatótól. 4. „Kossuth-nóta és Talpra magyar!” Énekl. a IV. V. és VI. osztály vegyeskara. 5. Nemzeti dal. Szavalja Tordai János, VI. oszt. tanuló. 6. Hazádnak rendületlenül; énekl. az egész ifjuság. 7. Igazgató záró beszéde.

— **Halálozás.** Szabó Géza Kézdivásárhelyi áll. isk. tanító és feleségét súlyos csapás érte: szelíd lelkű, kedves jó leányuk: Irénke, nagy türelemmel viselt hosszas, súlyos szenvedések után, érte rajongott szülői és testvére nagy fájdalmára, elhunyt. Temetése szerdán d. u. nagy részvét között történt meg. A kedves gyermek elhunytától a következő gyászjelentést adták ki: „Fájdalomtól, szenvedésektől összetört szívünk soha el nem muló bánatával, lelkünk mély szomorúságával tudatjuk a nagunk és nagyszámu rokonaink nevében is, hogy anyagi szelidségű, ártatlan lelkű, engedelmis leányunk, a szerető jó testvér, igazi rokon, jó barát

és kedves ismerős: Szabó Irénke, a sepsiszentgyörgyi áll. tanítóképző volt IV-ed éves növendéke, ártatlan ifjú élete 22-ik tavaszán, két évi súlyos szenvedés után, március 12-én délután 5 és fél órakor lelkét visszaadta Teremtőjének. Hiába volt a forron szerető szülők s édes testvér önfeláldozó, aggodó gondoskodása, melengető édes szerelme s az orvosi tudomány minden kísérlete: a nemes érzésekben gazdag, de gyenge szív megszünt dobogni, s csak áldott emléke s vele tengermály bánat maradt hátra nekünk, akik évek óta néma megadással járjuk a Golgotha utját! Földi részzeit március 14-én délután 3 órakor helyezték örök nyugalomra a ref. temetőkerben lévő családi sírba. Legyen pihenése csendes, emléke áldott! Kézdivásárhely, 1906. március 12-én. Szabó Géza és felesége Dézsi Polikszéna szülei, Szabó Irma és Nagy Réza férjezett Fejér Ferencné, mint testvérei. A bánatos család találon enyhítélet és vigasztalást abban az őszinte, mely részvétben, mely irántuk városi közadalmi körökben minden oldalról megnyilatkozott.

— **Vallásos estély.** A Kézdivásárhelyi Oltár-egyesület vallásos estélyeit március 24-én, szombaton kezdi meg, az áll. el. iskolák tornacsarnokában. Ezen az első estélyen nagynevű egyháziíró, Izsó Alajos, a „Ziszlók” című ifjusági folyóirat kitűnő szerkesztője, fog felolvasást tartani, a megnyitót pedig Balázs Ferenc főesperes mondja. Lesznek ezenkívül a műsornak egyéb pontjai is, melyek érdekessé teszik az estélyt. Felhívjuk rá előre is a közönség figyelmét.

— **Halálozás.** Biró Sándor, a brassói r. k. elemi iskola igazgatótanítója, az ottani magyarság egyik buzgó harcosa, hosszas szenvedés után, élete 58-ik évében, meghalt. Nagy részvéttel temették el.

— **Március 15-ike Bereckben.** Bereckben, 1906. március 15-én ez évben is nemzeti ünnepélyt rendeznek, a következő műsorral: 1. Himnusz. Énekl. az EMKE daloskör férfikara. 2. Megnyitó beszédet tart Darkó Gábor olvasóköri alelnök. 3. Talpra magyar! Szavalja Finta Győző. 4. Március 15. Énekl. a férfi kar. 5. Emlékezés 1848-ra. Felolvasa: Lupán János. 6. Magyar hazafias énekeket énekel: Lupán Mihály, harmoniumon kíséri Fintáné Nagy Jozefin. 7. A szabadsághoz. Petőfőtől. Szavalja: Finta Erzsé o. 8. Szózat. Énekl. a férfi kar és a közönség. Az ünnepély az olvasóköri helyiségben fog megtartatni. Kezdeté d. u. 4 órakor. — Belépti díj tetszés szerint.

— **Halálozás.** Dr. Ponori Dezső, Ponori Sándor volt Kézdivásárhelyi kir. törvényszéki elnök egyetlen fia, alig 23 éves korában márc. 7-én meghalt.

— **A Polgári Kör alakulása.** (Moghívás) A Kézdivásárhelyen alakítandó Polgári Kör e hó 11-én hirdett értekezlete közbe jött akadályok miatt nem lévén megtartható — így az 1906. márc. 18-án, vasárnap d. u. 3 órakor a Jancsó Elek vendéglőjének emeleti helyiségében lesz megtartva, a melyre a szíves érdeklődő polgártársakat újólág is tisztelettel meghívja a szervező bizottság.

— **A gyilkos anya.** Egy érdekes, s részleteiben valóban borzalmas büntett tárgyalásával foglalkozott a helyi kir. törvényszék f. hó 11-én, özv. Biró Sándorné sz. Kósa Teréz k.-szentkeresztii illetőségű asszonyt a vádlottak padján a Btk. 284. §-ába ütköző gyermekölés büntetével vádolva. Vádolt f. évben, újdonszült gyermekét a legborzalmasabb módon, nyomban a szülés után megölte akként, hogy az újszülött fejére egy ütést mért, s száját pedig szalma törekekkel úgy betömte, hogy ennek következtében a gyermek szája teljesen szétromoskodott, — s a kisded rövid idő alatt kiszorvadt. A vádallatias anya a legmegrettentőbb cinizmussal ismerte be szörnyű tettetét, s a tárgyalás readján a legkisebb jelét sem adta bűnbánásának. A főtárgyalás elnöke Pásztohy Tibor törvényszéki bíró volt, szavazó birákként: Kádár Ákos és Ungur Péter kir. törvényszéki bírák szerepeltek. A vádhatóságot Király Aladár alügyész képviselte, a vádlottal szemben a büntetés maximumának alkalmazását kérte a bíróságtól. A védelmet Dr. Szánthó Vitus ügyvédje látta el. Tokintettel vádlott teljes beismerésére, a vád és védelem meghallgatása után a kir. törvényszék vádlottat a Btk. 284. §-ába ütköző gyermekölés büntetében bűnösnek mondta ki, s ezért őt 3 évi börtönbüntetéssel sújtotta. Az ítélet ellen közzvádó felebbezést jelentett be, míg vádlott és védője abban megnyugodtak s így az ítélet jogerőssé lett.

Hallgatagon kiált; függetlenek leszünk!
Asszony nélkül miadent tetszés szerint teszünk!
És függetlenségre hogy ne vágnék a nő?!
Igaz, hogy eddig is független volt bizó.
De mikor kell neki egy elegáns ruha,
Fő, hogy ne törődjék egyébbel az ura:
Csak azzal, hogy rögtön fizeti a kontót,
S azonnal megrendel egy ahhoz hasonlót!
Bármint tesz is a nő, a férj mindig hallgat!
Függetlenül hordja ezután a... szarvat...
És ezek a bájos, kedves, szép leánykák,
A függetlenséget hogyan áhítoznak!
Ne vigyázzon árgus szemekkel a mama,
Unalmas dikiót ne tartson a papa!
Dobogó kis szívük kiért epekedék...
Papától, mamától független szerszessék!
És a zabolai híres gavallérok
Soha se nézzék azt, vannak-e tallérok?!
Mert az ilyen kedves és bájos leánykák
Méltoz, hogy a pénztől független imádják!
Alakítsunk azért függetlenségi kört,
Olyat, melyet semmi pártviszály meg nem tör!
Hogy ezen az estén minden lány és asszony,
A papától, férjéről független mulasson...
Menjünk kedves papák, menjünk jámbor férfiak!
Hadd kurizáljanak most az agglegények!
Mi pedig hajtsunk fel egy pohárka jó bort,
Reggelig független üljünk győzelmi tort.
Hogy függetlenségünk jobban biztosítsuk.
Mihelyt elég bor lesz, az ajtót becsukjuk!
Mert nekünk az asszony sohasem dirigált!...
A hölgyek pisszegnek!... Elhordom az írást!

Piaci árjegyzék 1906. március hó 8-án.

Buza, tiszta, mmázsája . . .	16 kor. — fillér.
közepes " . . .	15 " — "
Rozs " . . .	12 " 40 "
Árpa mmázsája . . .	12 " — "
Törökbuza " . . .	18 " — "
Zab " . . .	13 " — "
Borsó literje . . .	— " 19 "
Lenese literje . . .	— " 50 "
Paszuly " . . .	— " 31 "
Kása köles literje . . .	— " 30 "

Burgonya hektóliterje . . .	2 kor. 60 fillér.
Marhahús kilogrammja . . .	1 " 04 "
Sertéshús " . . .	1 " 20 "
Berbécsbús " . . .	— " 64 "
Szalma-mm.	4 " — "
Széna mm.	8 " — "
Ökör párja	350—450 " — "
Tehén "	200—300 " — "
Ükörbőr "	30 " — "
Tehénbőr "	23 " — "
Faggyugyertya kilogr.-ja . . .	— " 84 "
Faggyu nyers mm.	50 " — "

Tüzifa 1 □ m.	8 kor. — fillér.
Malac darabja	5—7 " — "
Liba párja	5 " — "
Csirke párja	2 " — "
Bárány darabja	8 " — "
Tojás 2 db	— " 10 "
Tehéntej egy liter	— " 26 "
Bivalytej egy liter	— " 34 "

HIRDETÉSEK.

(22. 1—18.)

Kiadó lakás.

A főtéren özv. Fülöp Józsiásné tulajdonát képező **emeleti lakás**, mely áll: 2 nagy szoba, 1 előszoba, konyha, kamara, pince és hozzávaló faszinból (Szentgyörgy naptól) ápril 24-től

haszonbérbe kiadó.

Értekezni lehet a fenti tulajdonossal Kézdivásárhelyt.

(20. 3—8.)

HIRDETÉSEK

olcsó áron felvétetnek a lap kiadó-hivatalában.

A mai modern kornak teljesen megfelelő könyvnyomda.

A „SZÉKELYFÖLD” politikai hírlap kiadóhivatala.

IFJ. JANCÓSÓ MÓZES

gőzerőre berendezett könyvnyomdája, könyvkötőszete, papír-, írószer- és könyvkereskedése

KÉZDIVÁSÁRHELYT

a „Jancsó”-féle győztár mellett.

Legelőszőbb bevasárlási forrás

Olcsó! Szép! Tartós! Meglepő!

DIVÁNY- és GARNITURÁKBÓL

Ifj. Jancsó Mózes

kárpitós és díszítő műhelyében Kézdivásárhelyt.

Készítetek saját felügyeletem alatt: új ebédlő- és heverő-diványokat, garnitúrákat, matracokat, foteleket, diványpárnákat, stb. szóval minden szakba vágó munkákat, ugyancsak bármilyen rongálódott diványok, fotelek, stb. újratörését vagy behúzását olcsó és jutányos árak mellett teljesen újra alkottatunk át.

Gyorsan, izléssel és a legelőszőbb árban készít el minden a könyvnyomdai szakmába vágó munkákat, u. m.: irodalmi műveket, tudományos és irodalmi folyóiratokat, tankönyveket, heti és havi lapokat, kereskedelmi és iparosok részére számlákat, gyászjelentéseket, körleveleket, üzleti könyveket, névjegyeket, meghívókat, falragaszokat, stb. stb.

Butorraktáromban

mindig készletben tartok: ebédlő és szalon berendezéseket, ruha-, mosdó-, éjjeli- és éjszakai szekrényeket márvánnyal és anélkül, garnitúrákat, sodrony betéteket, ágyakat, matracokat, hajlított és préselt ültető székeket, függőnytartókat, gyermekkoosikát, stb. stb., melyeket szintén felügyeletem alatt — kitűnő száraz anyagból — saját asztalos, esztorgályos és faragó műhelyemben készíttetek, s azoknak úgy jószágáért mint tartósságáért teljes felelősséget vállalom.

Könyvkötészetemben minden fajta könyvek bekötését nagyon jutányos áron eszközölöm s azokat kívánatra ellátatom éresarkokkal, miáltal azok tisztább tartósabbakká válnak.

Nyomtatvány raktáromban minden szükségeltető községi, közigazgatási, egyházi és ügyvédi nyomtatványok finom papíron nyomva, állandóan nagy raktáron vannak.